

[Ole Olsen]

bedømme, hvor hårdt kommunisterne binder sig til netop denne specielle løsning. Noget kunne tyde på, at de gjorde det, siden det er 6. gang. SF er i sidste samling fremkommet med en anden idé, og jeg synes nok, man skal forsøge at passe på ikke at låse sig for fast, for det kan måske gøre det temmelig besværligt at få tacklet det virkelig væsentlige problem, der er tale om her. Jeg har nu heller ikke tidligere forstået på kommunisterne, at de ville vende sig mod andre løsninger end den, der er lagt frem her, men jeg er interesseret i at få det bekræftet, så vi ved, hvad vi taler om.

Nu var det selvfølgelig mere spændende i sidste samling at snakke kapitalvindingsafgift. Da var der jo ligefrem et håb, selv om det var lille, om at få samlet et eller andet flertal om en kapitalvindingsafgift, der var god. Jeg synes nok, at efter dannelsen af den nye regering svinder håbet stærkt om at få en ordentlig kapitalvindingsafgift.

Sidste samling gik vi og ventede på en skattereform, og vi ventede meget længe, og vi efterlyste den tit her fra talerstolen. Nu er jeg spændt på, om vi i år skal til fra talerstolen at efterlyse regeringens initiativ med hensyn til en kapitalvindingsafgift, hvor tit vi skal efterlyse den, og hvor grundigt det skal gøres, før regeringen kan tage sig sammen til at fremsætte forslag herom. Regeringen skal vide, at kommer den med et ordentligt forslag, så er SF i højeste grad til at snakke med, selv om vi principielt ikke bryder os om den nuværende regering.

Hr. Thorndahl fremførte for anden gang en kritik af kommunisternes troværdighed med hensyn til deres beregninger. Jeg skal ikke dømme om det, jeg kan ikke sådan på stående fod huske tallene udenad, jeg har ikke lige tabelværkerne parat, men jeg synes nok, at det efter dens pålydende værdi var en væsentlig kritik, der fremkom, og jeg forventer selvfølgelig, at kommunisterne enten her eller i udvalget svarer på den kritik – det kan jo være svært for kommunisterne at gøre det her. Jeg forventer også, at hr. Thorndahl eller andre fra fremskridtspartiet kommer med tallene. Jeg synes, at kritikken var så stærk, at vi nødvendigvis må have foretaget en beregning af, hvem der har ret.

Jeg har også et spørgsmål til kommunisterne om, hvordan forholdet er til 1965-loven. SF har jo tidligere erkendt, at der for visse

landbrugsbedrifter var tale om, at 1965-loven virkede alt for skrapt. Det har vi sagt tidligere, vi er så enige om det, og jeg er ked af, at skatte- og afgiftsministeren ikke gik det igen heroppefra, men det sker måske, når vi gennemgår lovforslaget, for det er klart, at de mangler vil vi gerne være med til at afhjælpe, selv om vi ikke er interesseret i over en bred bank at give landbruget en hel bunke penge. Det kan i hvert tilfælde være betænkeligt uden videre at lade 1965-loven fortsætte sammen med denne lov, og jeg vil godt bede om kommunisternes kommentar til, om det var meningen, eller hvad der var meningen med de virkninger af 1965-loven, som altså kunne konstateres, hvis man ikke lavede denne lov.

Jeg vil også godt efterlyse en forklaring fra kommunisterne på selve bilag 3, hvad man egentlig talt mener med det. Jeg har lidt svært ved at fatte det. Det er nok mig, der er tungnem, men jeg vil gerne have en forklaring på det heroppefra.

Arne Bjerregaard (KrF):

Når man så stærkt omtaler stigningen på jord og fast ejendom i den senere tid, så er der jo mange forhold, der er årsag til denne stigning på jord og fast ejendom. For det første at der på dette område er et vist efterslæb fra tidligere tider. Hvis man f. eks. ser stigningen på jord og fast ejendom over en 7-årig periode, vil man stort set kunne notere, at der ikke er nogen væsentlig forskel, som jeg tidligere har sagt, imellem den almindelige omkostningsudvikling i samfundet og stigningerne på jord og fast ejendom. Selvfølgelig er der undtagelser, selvfølgelig er der jord i visse bymæssige områder, som er steget betydelig mere, men det skyldes jo en eklatant fejl jordpolitisk med hensyn til det, der skal byggemodnes i de store byområder. Det er der selvfølgelig nogle enkelte mennesker der kan lukrere på, men det har ikke noget som helst at gøre med den generelle stigning på jord og fast ejendom. Det er specielle problemer, som må løses specielt og ikke generelt.

Hvis man tager den generelle stigning f. eks. i grundpriserne, så tager man som regel fejl af selve jordprisen og selve byggeomkostningerne. Hvis jeg tager mit eget område ude på landet og ved de mindre byer dér, så må